

بیان قانون اول ترمودینامیک:

سیستم بسته‌ای را که در حال سکون است و میدان‌های خارجی هم بر آن بی‌تأثیرند در نظر بگیرید. همان‌طور که پیش از این گفتیم، یک سیستم بسته با دنیای دور و بر خود هیچ ماده‌ای را مبادله نمی‌کند، در حالی که انرژی مبادله می‌کند. اکنون فرض کنید سیستم بسته یاد شده، کاری برابر با W و گرمائی برابر با q را از دنیای دور و برش دریافت نماید. پیداست که انرژی درونی سیستم با این دریافت تغییر می‌کند. براساس قانون اول ترمودینامیک، این تغییر انرژی درونی، ΔU ، سیستم بایستی از معادله زیر که یکی از معادله‌های بسیار اساسی در ترمودینامیک است پیروی کند

$$\Delta U = q + W$$

از سوی دیگر، در جریان تغییر یاد شده، انرژی درونی دنیای دور و بر سیستم نیز تغییر می‌کند و مقدار آن براساس همان قانون اول ترمودینامیک بایستی برابر با $-\Delta U$ باشد، تا این‌که مجموع تغییر انرژی درونی سیستم و دنیای دور و بر آن همواره مساوی صفر شود

$$\Delta U + (-\Delta U) = 0$$

به خاطر داشته باشید، ΔU تغییر انرژی درونی سیستم بسته مورد مطالعه را می‌رساند و $-\Delta U$ تغییر انرژی دنیای دور و بر آن را معرفی می‌نماید. نظر به این‌که هر سیستمی بسته به دنیای دور و بر آن، روی هم یک سیستم منزوی را می‌رساند، پس یک بیان ساده و روشن از قانون اول آن است که بگوییم انرژی درونی یک سیستم منزوی همواره ثابت است و مقدار آن در جریان رویدادهائی که در سیستم رخ می‌دهد تغییر نمی‌کند. در یک سیستم منزوی انرژی‌ها طی رویدادهای گوناگون، تنها به هم تبدیل می‌شوند و یا از جایی به جای دیگر جریان می‌یابند.

می‌توان دنیای دور و بر یک سیستم را به یک منبع کار و یک منبع گرما که ظرفیت هر کدام در مقایسه با سیستم بسته مورد مطالعه بسیار زیاد است محدود کرد. سیستم در این شرایط، تنها با این دو منبع در ارتباط است

و با آنها به ترتیب کار و گرما را مبادله می کند (شکل زیر را از نظر بگذرانید).

سیستم و منبع های گرمایی و مکانیکی در ارتباط با آن. به مجموع سیستم و دو منبع یاد شده، جهان سیستم می گویند. جهان هستی از بی نهایت جهان سیستمی درست شده است. جهان هر سیستم خود یک سیستم منزوی است.

به مجموع سیستم و دو منبع یاد شده جهان سیستم می گویند. جهان سیستم خود یک سیستم منزوی است. جهان خلقت که در آن زندگی می کنیم شامل تعداد بی شماری جهان سیستم است و در عین حال، جهان خلقت خود به منزله یک سیستم منزوی بسیار بزرگی است. بدین سان، تعمیمی از قانون اول ترمودینامیک بدین شیوه است که بگوییم انرژی در جهان خلقت ثابت است و در جریان رویدادهای بی شماری که در هر لحظه در آن رخ می دهند، تنها انرژی از شکلی به شکل دیگر تبدیل می شود و یا از جایی به جای دیگر جریان می یابد.

نظر به این که امروزه برایمان آشکار است که ماده و انرژی به هم تبدیل می شوند، بهتر است قانون ثابت بودن انرژی در جهان خلقت را به قانون ثابت بودن انرژی و ماده برگردانیم و بگوییم براساس قانون اول ترمودینامیک می توان نتیجه گرفت که مجموع انرژی و ماده تشکیل دهنده جهان خلقت ثابت است و در جریان رخ دادن این همه رویدادهای شگفت انگیز و آموزنده در آن، تنها انرژی ها به هم تبدیل می شوند و از جایی به جای دیگر جریان

می‌یابند.

قانون اول و کار آدیباتیک: یک کیلوگرم آب را که در یک ظرف آدیباتیک جای دارد در نظر بگیرید. برای بالا بردن

دمای این آب بایستی بدان کار داد. فرض کنید بخواهیم دمای آن را از $14/5^{\circ}C$ به $15/5^{\circ}C$ برسانیم. برای این

افزایش دما، به J 4180 کار نیاز است. تجربه‌های گوناگون نشان داده‌اند که از هر راهی که این مقدار انرژی در

اختیار آب قرار گیرد، همواره افزایش دمای آن، درست همان $1^{\circ}C$ است. برای مثال، این انرژی خواه از راه

مکانیکی، مانند به هم زدن آب به وسیله یک به همزن مناسب، خواه از راه الکتریکی مانند گذراندن یک جریان

الکتریکی از درون یک گرمکن برقی، و خواه از راه‌های دیگر در اختیار آب قرار گیرد، افزایش دمای آن همواره

همان $1^{\circ}C$ است. از این تجربه، درمی‌یابیم که مقدار کار لازم برای ایجاد یک تغییر مشخص در یک سیستم

آدیباتیک همواره ثابت است و به راه و چگونگی تأمین کار بستگی ندارد. با در نظر گرفتن این واقعیت است که

می‌توان به هر حالت مشخصی از سیستم یک انرژی درونی، U ، نسبت داد و کار آدیباتیک، W_{ad} ، مصرف شده را

مساوی با تغییر آن گرفت

$$W_{ad} = U_f - U_i = \Delta U$$

از این معادله برای اندازه‌گیری تغییر انرژی درونی سیستم وقتی از یک حالت اولیه، i ، به یک حالت نهائی، f ،

تحول می‌یابد نیز می‌توان استفاده کرد. همان‌طور که از معادله بالا پیداست، تغییر انرژی یاد شده مساوی کار

آدیباتیکی است که بتواند سیستم را از حالت i به حالت f برساند.

انرژی درونی یک تابع حالت ترمودینامیکی است: از قانون بقای انرژی درمی‌یابیم، هرگونه تغییری در حالت

ترمودینامیکی یک سیستم با یک تغییر مشخص در انرژی آن همراه است. همان‌طور که پیش از این بیان کردیم، از

ملاحظات ترمودینامیکی پی می‌بریم که انرژی درونی یک تابع حالت ترمودینامیکی است و قانون بقای انرژی برای

آن صادق است. بدین‌سان، انرژی درونی یک سیستم منزوی همواره ثابت است و برای آن داریم

$$dU = 0 \quad (\text{سیستم منزوی})$$

از سوی دیگر برای هر تغییری که با انتقال انرژی از یک سیستم بسته به دنیای دور و برش و به عکس

همراه است، همواره داریم

$$dU_{\text{سیستم}} + dU_{\text{دور و بر سیستم}} = 0$$

و از آنجا

$$dU_{\text{سیستم}} = -dU_{\text{دور و بر سیستم}}$$

و برای هر فرایند چرخه‌ای داریم

$$\oint dU = 0 \quad (\text{فرایند چرخه‌ای})$$

$\oint dU$ انتگرال بسته U را می‌رساند، انتگرال بسته بدان معنا است که تابع مورد نظر پس از یک سلسله تغییرهای

پی در پی به همان شرایطی که در آغاز داشت برمی‌گردد.

تغییر بی‌نهایت کوچک انرژی درونی، dU ، یک سیستم بسته در یک تغییر حالت ترمودینامیکی مشخص

عبارت است از

$$dU = \delta q + \delta W$$

تغییر قابل اندازه‌گیری انرژی درونی، ΔU ، برابر است با

$$\Delta U = q + W$$

در حالی که

$$\Delta U = \int_{U_i}^{U_f} dU = U_f - U_i$$

در ضمن

$$W = \sum \delta W \quad (\text{نه } W_2 - W_1) \quad \text{و} \quad q = \sum \delta q \quad (\text{نه } q_2 - q_1)$$

به خاطر داشته باشید، هر چند انرژی درونی، U ، یک تابع حالت است، اما گرما و کار در حالت کلی تابع مسیر

هستند.

شبکه رشد - شبکه ملی مدارس ایران

Olympiad.roshd.ir

www.ShimiPedia.ir